

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 37Ek/2196/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123405622
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123405622.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 50 094 297, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., o vymoženie pohľadávky vo výške 2.072,94 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Erik Tóth, so sídlom exekútorského úradu: Piaristická 2, 949 01 Nitra, pod sp. zn. 213 EX 839/23, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Ek/2196/2023 zo dňa 03.06.2024, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 37Ek/2196/2023 zo dňa 03.06.2024 **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Ek/2196/2023 zo dňa 03.06.2024 **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 27.09.2023, domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 2.072,94 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 10Csp/58/2020 - 161 zo dňa 17.09.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2023 a vykonateľnosť dňa 03.11.2020 (ďalej len „exekučný titul“). Súd vydal dňa 06.10.2023 poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Erik Tóth, so sídlom exekútorského úradu: Piaristická 2, 949 01 Nitra.

2. Poverený súdny exekútor dňa 16.11.2023 doručil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý povinný odôvodnil tým, že „nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku a bráni jeho vykonateľnosti a sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná a to na základe preklúzie vymáhanej pohľadávky. Povinný uviedol cit. „Súčasne platí, že v prípade, že oprávnený (žalobca) podal návrh na vykonanie exekúcie po troch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti tohto rozhodnutia, má nárok na príslušenstvo pohľadávky len za predpokladu, že povinného vyzval na splnenie pohľadávky v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, alebo s povinným uzatvoril dohodu o postupnom splnení pohľadávky priznanej exekučným titulom v priebehu troch rokov od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu. Ak uvedené oprávnený pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie nepreukáže, už sám exekučný súd návrh v tejto časti zamietne, čiže v tejto časti exekúcia nebude môcť byť vedená.“. Povinný taktiež poukázal na ustanovenia § 101 až 110 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník, pričom uviedol, že na preklúziu súd prihliada z úradnej povinnosti a to uplynutím 3 rokov. V ďalšom povinný poukázal na viacero súdnych rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Povinný si nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie neuplatnil.

3. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 18.10.2023 prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, cit. „Oprávnený k naznačovanému tvrdeniu povinného

uvádza, že citácia zákona, t.j. ust. § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, ako i samotné tvrdenie povinného v návrhu povinného ohľadne nemožnosti vymáhania príslušenstva pohľadávky v dôsledku uplynutia lehoty 3 rokov od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu preukazujú, že v uvedenom, vzhľadom na nadobudnutie vykonateľnosti exekučného titulu dňa 03.11.2020, lehota 3 rokov do podania návrhu na vykonanie exekúcie neuplynula, t.j. oprávnený nemal povinnosť vyzvať povinného pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie na splnenie pohľadávky.“.

4. Uznesením sp. zn. 37Ek/2196/2023 zo dňa 03.06.2024 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že zo zapožičaného spisového materiálu Okresného súdu Nitra sp. zn. 10Csp/58/2020 mal preukázané, že exekučný titul, rozhodnutie na základe ktorého je vedené na tunajšom súde exekučné konanie pod sp. zn. 37Ek/2196/2023 nadobudlo vykonateľnosť dňa 03.11.2020 a zároveň Krajský súd v Nitre vo veci podaného odvolania voči tomuto rozsudku Okresného súdu v Nitra sp. zn. 10Csp/58/2020-161 rozhodol tak, že uznesením sp. zn. 12CoCsp/2/2021 -193 zo dňa 26.02.2021 odvolacie konanie odmietol. Exekučné konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica začalo dňom doručenia návrhu na vykonanie exekúcie t. j. 27.09.2023, a to na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 10Csp/58/2020 - 161 zo dňa 17.09.2020. Nadobudnutím právoplatnosti tohto rozhodnutia boli žalobcoví (oprávnenému) priznané isté práva a žalovaný (povinný) bol zaviazaný na ich plnenie. Nakoľko toto právo na plnenie pohľadávky bolo oprávnenému priznané právoplatným rozhodnutím súdu, premlčaciu doba zákon jasne stanovuje na desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť, pričom uplynutím tejto doby právo nezanikne, tak ako to uviedol povinný v návrhu na zastavenie (preklúzia) ale zanikne jeho vymáhateľnosť (premlčanie), pričom na túto skutočnosť premlčania je súd povinný prihliadnuť len na námietku. Ak dôjde k premlčaniu, dané právo naďalej prislúcha veriteľovi a teda v prípade dobrovoľného plnenia danej pohľadávky (naturálna obligácia) zo strany dlžníka nezakladá, toto konanie vznik bezdôvodného obohatenia z plnenia. Súd mal v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie za preukázané, že uvedené právo oprávneného na plnenie pohľadávky od povinného v čase podania návrhu nezaniklo ani nedošlo k jeho premlčaniu. Ohľadom premlčania príslušenstva pohľadávky, ktoré povinný uviedol ako dôvod na zastavenie exekúcie a zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie s poukazom na ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, súd poukázal na ustanovenie § 53 ods. 4 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti. Z dôvodu podľa odseku 3 písm. g) zamietne návrh v časti opakujúceho sa príslušenstva, na ktoré vznikol nárok po vykonateľnosti exekučného titulu. Exekučné konanie začalo dňa 27.09.2023, pričom vykonateľnosť exekučného titulu nastala dňa 03.11.2020. Z uvedeného vyplýva, že v čase doručenia návrhu na vykonanie exekúcie súdu neuplynula lehota troch rokov od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu. Súd skonštatoval, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Súd poukázal na to, že uvedené skutkové okolnosti, ktoré namieta povinný v návrhu na zastavenie exekúcie vychádzajú z nesprávneho výkladu právnych predpisov a jednotlivých ustanovení Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku. Opätovným preskúmaním spisového materiálu súd dospel k názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný, nakoľko nedošlo k naplneniu žiadneho z povinným namietaných skutočností, ktoré by bránili vymoženiu danej pohľadávky v exekučnom konaní. Povinný sa neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Vzhľadom na skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu daného rozhodnutia z dôvodu, že by odpadol dôvod, pre ktorý bolo vo veci rozhodnuté a na základe ktorého je vedená exekúcia, nedošlo k premlčaniu prípadne preklúzií daného nároku priznaného právoplatným rozhodnutím súdu v základom konaní, exekučný súd považoval dané rozhodnutie aj naďalej právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, na základe ktorého sa vedie a vykonáva exekúcia. Súd dospel k právnenému záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný. Nakoľko povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v spojení so skutočnosťou, že súd ex offo nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie, a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol. (výrok I. Uznesenia).

5. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že v návrhu na zastavenie exekúcie namietal viacej vecí, pričom súd sa jeho námietkou vôbec nezaoberal a to tou, že oprávnený ho nevyzval na splnenie pohľadávky v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Namiesto toho, aby sa zaoberal touto námietkou

priznal oprávnenému nezastavenie exekúcie. V návrhu uviedol „oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie po troch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti tohto rozhodnutia, má nárok na príslušenstvo pohľadávky len za predpokladu, že povinného vyzval na splnenie pohľadávky v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, alebo s povinným uzatvoril dohodou o postupom splnení pohľadávky priznanej exekučným titulom v priebehu troch rokov od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu. Ak uvedené oprávnený pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie nepreukáže, už sám exekučný súd návrh v tejto časti zamietne, čiže v tejto časti exekúcia nebude môcť byť vedená.“ Oprávnený mu neposlal žiadnu výzvu ani predexekučnú výzvu a neuzatvoril s ním žiadny splátkový kalendár. Má za to, že oprávnený nemá nárok na žiadne peniaze a preto musí byť táto exekúcia zastavená. Povinný poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 40ek/2165/2023 zo dňa 09.11.2023, pričom poukázal na to, že je nespravodlivé, ak súd jednu exekúciu zastaví a v druhej vydá poverenie na vykonanie exekúcie. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu.

6. Predmetnú sťažnosť súd z dôvodu procesnej ekonómie (nenavyšovania trov exekúcie) na vyjadrenie oprávnenému nezasielal, nakoľko povinný v podanej sťažnosti neuvádzal žiadne nové skutočnosti a okolnosti než tie, ktoré boli predmetom návrhu na zastavenie exekúcie a ku ktorým okolnostiam sa oprávnený písomne vyjadril v rámci konania o podanom návrhu na zastavenie exekúcie.

7. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Súd sa teda stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu § 202 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom na nesúhlas a argumentáciu povinného prezentovanú v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, súd nad rámec uvádza:

15. Podľa ust. § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa návrhom uplatňuje nárok na opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky a návrh je podaný po troch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu a to bez toho, aby bol povinný na splnenie pohľadávky vyzvaný v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, alebo bez toho, aby s povinným bola uzavretá dohoda o postupnom splnení pohľadávky priznanej exekučným titulom v priebehu troch rokov od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu.

16. Podľa ust. § 53 ods. 4 Exekučného poriadku, sú z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti. Z dôvodu podľa odseku 3 písm. g zamietne návrh v časti opakujúceho sa príslušenstva, na ktoré vznikol nárok po vykonateľnosti exekučného titulu.

17. Exekučným titulom v predmetnej právnej veci je rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 10Csp/582020 – 161 zo dňa 17.09.2020, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 03.11.2020. Ako vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení správne poznamenal, zo strany oprávneného nedošlo k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie po uplynutí lehoty troch rokov od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, keďže návrh na vykonanie exekúcie bol súdu doručený dňa 27.09.2023, exekučný titul sa stal vykonateľným dňa 03.11.2020 a teda lehota troch rokov by uplynula dňom 03.11.2023. Keďže návrh bol podaný v lehote troch rokov od vykonateľnosti exekučného titulu, nevzťahovala sa na oprávneného povinnosť obsiahnutá v ust. § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, t.j. v lehote posledných troch mesiacov pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie vyzvať povinného na splnenie pohľadávky.

18. Pokiaľ ide o konanie prebiehajúce na tunajšom súde pod č.k. 40Ek/2165/2023, na ktoré povinný v sťažnosti poukázal na to konkrétne na uznesenie sp. zn. 40Ek/2165/2023 zo dňa 09.11.2023, v ktorom súd čiastočne návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymoženía úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 123,91 eur od 29.10.2020 do zaplatenia podľa § ust. § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku zamietol, poukazuje súd na to, že v danom prípade bol zo strany oprávneného podaný návrh na vykonanie exekúcie po troch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu (exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 23.09.2020 a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 25.09.2023) bez toho, aby bol povinný zo strany oprávneného vyzvaný v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na dobrovoľné splnenie povinnosti. Ide teda o diametrálne odlišný prípad, keďže v predmetnom exekučnom konaní oprávnený podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie pred uplynutím lehoty troch rokov od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu.

19. Súd v súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s napadnutým rozhodnutím poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

20. Preto podľa názoru súdu rozhodol vyšší súdny úradník správne, keď uznesením sp. zn. 37Ek/2196/2023 zo dňa 03.06.2024 návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol.

21. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by sťažnostný súd priznal oprávnenému ako úspešnej strane. Nakoľko však oprávnenému žiadne trovy v súvislosti s podanou sťažnosťou povinného nevznikli (o podanej sťažnosti ani nemal vedomosť), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodol tak, že oprávnenému náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§